

Kur'an-ı Kerim yolculuğunda Allahu Teâlâ'yı (c.c.) bulmak

Kur'an-ı Kerim yolculuğunda Allahu Teala'yı bulmak... Aslında hepimiz gün içerisinde Kur'an-ı Kerim ile meşgul olmaya gayret sarf ediyoruz. Ama biz sadece okuyoruz. Aslında Kur'an okumak, Allah ile tanışmaktır. Allah'ı tanıyabilmek, Allah Azze ve Celle'ye yaklaşma yolculuğudur Kur'an-ı Kerim. Elhamdülillah, Rabbimizin bize kelamını indirdi. O kelam ki hayat verir, diriltir, yol gösterir. Kur'an-ı Kerim bir okuma kitabı değildir aslında, bir buluşmadır. Kur'an-ı Kerim'de biz Allah Azze ve Celle ile buluşuyoruz.

Kur'an-ı Kerim okurken gerçekten ne yapıyoruz? Çünkü insan Kur'an okurken önce harfleri okur, sonra seslendirir. Belki mealine de bakar ama asıl hedef şu olmalı: Kur'an yolculuğunda Allahu Teala'yı bulmak. İsrâ Suresi'nde Allahu Teala buyuruyor ki; **"Şüphesiz bu Kur'an en doğru yola iletir."** (İsrâ Suresi, 9). Bu doğru yol nedir acaba? Sadece ahlak yolu mudur? Sadece doğru davranış yolu mudur? Bu yol, Allah'a giden yoldur.

Kur'an-ı Kerim okurken birçok duyguyla yoğunlaşıyoruz, hissediyoruz. Bazen Kur'an-ı Kerim okuyoruz, mealini okuduğumuzda içimize bir huzur doluyor. Bazen bir korku salıyor, bazen bir umut oluyor, bazen de bir mahcubiyet oluyor. Kur'an-ı Kerim'den bir ders almak istiyorsak gözümüzü kapatacağız, dilimizi damağımıza koyacağız ve niyet edeceğiz. "Ya Rabbi! Sen her şeyin en iyisini bilen, en hayırlısını bilensin" diyeceğiz, gözümüzü kapatacağız, kalbimiz mutmain olduğu an Kur'an-ı Kerim'in o sayfasını açacağız ve okuyacağız. Orada muhakkak bizlere bir ders vardır.

Kur'an-ı Kerim'i yanlış yerden okursak, yanlış sonuç alırız. Kur'an bilgi kitabı değildir yalnız. Tarih kitabı da değildir yalnız. Hukuk kitabı da değildir yalnız. Kur'an, Allahu Teala'nın kendini tanıttığı kelimedir. Yine Ali İmran Suresi'nde Allahu Teala; **"Bu (Kur'an) insanlar için bir açıklama, (müttakiler için) bir hidayet ve bir öğüttür"** (Ali İmran Suresi, 138) buyuruyor. Kur'an-ı Kerim bir açıklamadır. Neyi açıklıyor? Kur'an-ı Kerim; Allah kimdir, ben kimim, bu dünya nedir, ölüm nedir, ahiret nedir? Aslında Kur'an-ı Kerim okurken temel fark iki tür okuma vardır: Kur'an-ı Kerim'i okumak yani tilavet ile okumak, Kur'an-ı Kerim'in seni okuması.

Aslında Kur'an-ı Kerim okurken ayet bizlere dokunur. Hayatımıza girer. Yanlışımızı bize söyler. Umudu ise kalbimizin ücra köşesine bırakır, bir filiz gibi filizlendirir. Sonra Kur'an-ı Kerim bizi düşündürür. Efendimiz (s.a.v.) diyor ki; **"Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretenidir."** (Sahih-i Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân 21). Ama öğrenmek sadece okumayı öğrenmek değil; Kur'an'la Rabbül Alemin'i öğrenmektir. Kur'an yolculuğunda bir edep vardır. Kur'an'a herkes yaklaşabilir ama herkes aynı derinliği bulamaz. Allahu Teala herkese o edebi ihsan etsin.

Bakara Suresi'nde; **"Bu kitap müttakiler için bir hidayettir"** (Bakara Suresi, 2). Demek ki Kur'an'ın kapısı açıktır ama anahtarı takvadır. İhlas yoksa Kur'an bile bazen perde olur. Kur'an'ı "Hoca desinler" diye okursan, "sesim güzel" diye okursan, "hatim yaptım desinler" diye okursan; bu yolculuğun ruhunu kırar. Beyyine Suresi'nde; **"Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşlardı"** (Beyyine Suresi, 5) diye buyuruyor Rabbül Alemin. Takva, Allah ile araya giren bir perdeden kaçmaktır. Eğer Allah'tan sakınırsanız, **"O size bir Furkan verir"** (Enfal Suresi, 29) diyor Enfal Suresi'nde Rabbül Alemin. Furkan; ayırt etme yeteneği. Kur'an okuyup da doğruyu yanlıştan ayıramayan, kalbi katı olan, değişmeyen insan... Sorun Kur'an'da değildir değil mi? Sorun kalptedir. Kalpteki perdededir. Kalp.

Kur'an-ı Kerim huzur ister. Kur'an-ı Kerim'i okurken acele etmeyeceğiz. İlgisiz davranmayacağız. Dağınık zihinle okumayacağız. Bu, Kur'an-ı Kerim'in ruhunu kapatır. Mış gibi olur. Büyük alimlerden bazıları Kur'an okumaya başlamadan önce abdestini alır, güzel koku sürer, oturuşunu

düzeltilir, "Bu Allah'ın kelimeleridir" diyerek başlar. Kur'an'ı okurken sadece göz değil, kalp de olmalı. Kalp.

Kur'an Allah'ın isimleriyle doludur. Kur'an'ı şöyle okumalıyız: "Ya Rabbi, bu ayette Sen kendini nasıl anlatıyorsun?" Er-Rahman, Er-Rahim. Rahman olan Allah Kur'an'ı öğretti. Kur'an öğreticisi Rahman ismiyle başlıyor. Yani mesaj aslında; Allah bu kitabı öfkeyle değil, merhametle indirdi. Kur'an'ın büyük bir kısmında da tövbeye çağırır. Zümer Suresi'nde; **"Ey kendilerine kötülük edip aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin"** (Zümer Suresi, 53). Kur'an'da Allah'ı bulmanın en güçlü anlarından biri de şudur: İnsan günahını görür ama umudu büyür. Buruc Suresi'nde; **"O çok bağışlayandır, çok severdir"** (Buruc Suresi, 14). İnsan bazen Kur'an okurken şunu hisseder: Allah beni seviyor. Elhamdülillah. Ne güzel bir histir değil mi? Allah beni seviyor. Hepimize bu hissiyatı Rabbül Alemin hissetmeyi nasip etsin. İşte Allah'ı bulmak budur. Allah beni seviyor.

Hazreti Musa; **"Rabbim bana kendini göster"** (Araf Suresi, 143) diye söylüyor. **"Rabbim bana kendini göster"** diyor. Araf Suresi'nde de geçiyor. Allah'ı görmek arzusu insanın içine konmuş bir özlemdir aslında. Ama Allah'ı görmek için göz yetmez, kalp gerekir. Tekrar kalp diyoruz. Hazreti İbrahim Aleyhisselam da; **"Ben batıp gidenleri sevmem"** (Enam Suresi, 76) Enam Suresi'nde diyordu. Yani Kur'an bize şunu öğretiyor: Allah'a giden yolda önce sahte ilahlar yıkılır. Yani makam, para, benlik, şöhret; bunların hepsi yıkılır. Enbiya Suresi'nde; **"Senden başka ilah yok. Seni tenzih ederim, ben zalimlerden oldum"** (Enbiya Suresi, 87). Bu dua Kur'an yolcusunun duasıdır. Hatamı kabul ediyorum ama senden kopmuyorum.

Kehf Suresi'nde; **"Onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi"** (Kehf Suresi, 13). Ashab-ı Kehf'ten bahsediyor burada Kehf Suresi'nde. Genç kalp Kur'an ile buluşursa dünya değişir. Hazreti Ömer Radyallahu Anh nasıl değişti? Hazreti Ömer sert mizaçlı bilinirdi. Kur'an ona dokundu. Taha Suresi'ni duyduğunda yumuşadı. Kur'an okuyan adam değişmiyorsa ya okumuyordur ya da Kur'an'a kapanmıştır.

Sahabe Efendilerimiz on ayet öğrenirdi. Okur, ezberler, anlar ve bunu yaşardı. Sonra diğer on ayete geçerdi. Bu yüzden Kur'an-ı Kerim onları dönüştürdü.

Bu sohbette aslında hepimizin elinde bir yol haritası olmalı. Her gün öncelikle bir 5 dakika tövbe etmeliyiz, tövbe istiğfar çekmeliyiz. Sonra en az 10 dakika Kur'an-ı Kerim ile meşgul olup onu okumalıyız. Akabinde mealine de bakmalıyız. Sonra 2 dakika da şöyle dememiz lazım: **"Rabbül Alemin bu ayette kendini nasıl tanıttı? Benden ne istiyor? Bugün hangi davranışım değişmeli?"**

Kur'an-ı Kerim'de Kaf Suresi'nde Allahu Teala şöyle diyor: **"Biz ona şah damarından daha yakınız."** (Kaf Suresi, 16). Allah yakın. Kur'an-ı Kerim o yakınlığın sesidir. Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'i bizlere aslında büyük bir şans olarak, büyük bir yoldaş olarak, büyük bir kılavuz olarak gönderdi. Çünkü Kur'an-ı Kerim Rabbül Aleminin sözüdür, kelimeleridir. Kur'an-ı Kerim'i anlamak, Allahu Teala'yı anlamamız, Kur'an-ı Kerim'i anlamamız için kalbimizle okumamızı, kalbimizle bakmamızı söylüyor. Dilimizle okuyacağız ama kalbimizle, kalbimizin derin hisleriyle Kur'an-ı Kerim ile meşgul olacağız.

Rabbül Alemin bizi inşallah Kur'an-ı Kerim ile birlikte diriltir. Onunla bizi arındırır. Kur'an'ı bize rehber eyler. Bizi Kur'an'dan... Kur'an'ı bizden inşallah ayırmaz. Kur'an-ı Kerim'de her türlü belaya, her türlü sıkıntıya, her türlü güzelliğe Rabbül Alemin bizleri kavuşturacaktır.

Rabbül Alemin Kur'an-ı Kerim'de karşımıza çıkan her türlü güzellikte birçok şeyi aslında bizlere anlatıyor. Bizlere anlattığı şeylerin başında da her zaman kalbimizdeki güzelliği çıkarmamızı,

kalbimizdeki mutluluğu, kalbimizdeki huzuru çıkarmamızı istiyor. Bu kalp nasıl bir kalptir ki her zaman dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz. Allahu Teala bu güzel, bu güzel yolda bizleri de inşallah muvaffak eyleyecektir. Muvaffak eylesin inşallah. Ki biz de Kur'an-ı Kerim'deki bu güzelliğe kavuşmayı nasip olsun. Her sıkıntımız olduğunda, her yoldaş aradığımızda, her derdimiz olduğunda Kur'an-ı Kerim'i bir dost, bir arkadaş, bir kurtuluş yolu olarak düşünmemiz lazım. Ki bu yol bize inşallah en güzel yol olarak gelecektir. Ve Kur'an-ı Kerim'deki açıklamaları, tefsiri, meali muhakkak okumamız lazım.

Huzuru kalp ile okumak... Tefekkür ve duraksama, aynalık vazifesi, açlık ve dua. Kur'an'ı sadece bir metin gibi değil, bizzat mütekellim olan Allah'ın bizlere o anki hitabı gibi okumamız lazım. Gazali'nin dediği gibi meleklerin bu okuyuşu dinlediğini ve müjdeler getirdiğini hissetmemiz lazım. Tefekkür edip duraksamamız lazım. Ayetlerin üzerinde fikir idmanı yapıp bir ayet sizi sarstığında orada bir durun. Kalbinize doğan ilhamı bekleyin. İlham aslında vasıtasız olarak Allah tarafından kalbe bırakılan en doğru bilgi kaynağıdır.

Daha sonra da Kur'an ayetlerine baktığımızda kendi eksiklerimizi ve Allah'ın bizlerin üzerindeki tecellilerini görmeye çalışmamız lazım. Eğer bir ayet bizleri korkutuyorsa Celal, umutlandırıyorsa Cemal isminin tecellisidir.

Kurbiyet sırrına ermek için nefsimizi oruçla ve az yemekle terbiye etmemiz gerekecek. Acziyetimizi itiraf ettiğimiz her dua Allah'a olan mesafemizi -ki o mesafe bizlerin vehmimizdir- bir adım daha azalacaktır. Unutmayalım ki Kur'an'ın zahiri bir sedef, içindeki sırlar ise o sedefin içindeki inci gibidir. İnciye ulaşmak için denize dalmak, nefesimizi ve benliğimizi tutmak ve derinlere inmek gerekir.

İnşallah bu konuşmamızın sonuna gelirken Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin muazzam tesbihiyle bitirelim:

"Asıl veli, kendi varlığından soyunup Hakk'ın varlığında yok olan ve benliğinde Allah'tan başka hiçbir varlığa yer bırakmayan kişidir." Kur'an-ı Kerim bizi bu yokluğa ve oradan da ebedi varlığa çağırır ilahi bir davetiyedir.

Allah'ım, bizleri Kur'an'ın yolundan, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) sünnetinden ayırma. Bizleri nur üstü nuruna eriştir. Kalplerimizi haset, kin ve nefretten arındır. Sevgi ve merhametinle doldur. Okuduğumuz Kur'anları yüce katında en güzel şekliyle kabul eyle ve bizleri Sen'den başkasına muhtaç eyleme. Bizleri Sen'in dostun eyle. Bizleri Sen ile birlikte yoldaş olmayı nasip eyle. Bizleri cennetinde Cemalullah'ını görmeyi nasip eyle. Bizleri Sen'i anlamayı nasip eyle. Bizleri Kur'an'ı sadece dilleriyle okuyanlardan değil de onu kalpleriyle duyan, ruhlarıyla yaşayan ve her bir ayette bizzat zatını gören ariflerden, dostlarından eyle.

Bizleri kalbimizde güzelliklerinle, öldükten sonra tekrar dirilt. Bizleri aslı vatanımız olan Lahut alemine, cemaline ve rızana kavuştur. İnşallah bu muhabbeti, bu güzelliği, bu derinliği her daim hissedebilmeyi, anlayabilmeyi nasip eyle. Ya Rabbi, sen bizleri inşallah tekrar kelamını, güzelliğini, merhametini, her türlü eksikliğimizi kapatarak bu sohbetimizi inşallah katında en güzel sohbetlerden eyle. Amin, elhamdülillahi Rabbil Alemin.

Seyyidimizden:

Kur'an-ı Kerim yolculuğunda Allah Azze ve Celle'yi tanımak. Allah Azze ve Celle'yi Kur'an-ı Kerim'de nasıl tanıyacaksınız? Rabbül Alemin Azze ve Celle kendisi zatının tanınmasını istedi. Bu sebeple bize peygamberlerle beraber ilahi hikmetlerini gönderdi ve bizi muhatap aldı Allahu Teala. Bu yüzden insan ne kadar Rabbül Alemin'e şükretse, ne kadar hamd etse, şüküne ve

hamdine bir daha şükretmesi lazımdır. Bir insanın elinde olsa dünya kadar mürekkep ve o mürekkepleri yazacak kadar Atlas olsa samanyolu ve dünyanın her yeri bitmez tükenmez kalem olsa, insan Allah Azze ve Celle'nin bu kendisini tanıtmamasının şükrünü ödeyemez.

Rabbül Alemin'e hamd olsun, sena olsun. Bize Kur'an-ı Kerim gibi büyük bir Mucize-i Kelam Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hatırına, ümmetine ihsan etti. Ve Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'de kendisini bulmamızın yollarını ihsan etti. Allah Azze ve Celle dileseydi sadece biz kullara emir ve yasakları emreder, "bu kadar" derdi. Ama Allah Azze ve Celle merhametinin ve bize olan ilgisinin tecelliyatı olarak Kur'an-ı Kerim'de kendi vasıflarını, kendisinin bize nasıl davranacağını, kendisinin bize nasıl iyilikte bulunacağını, kendisinin bize şefkatle nasıl yaklaşacağını... Ve Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'de bizden, biz insanlardan hitap ederken o kadar nazik hitap etti ki Allahu Teala. Bizi o kadar güzel muhatap aldı ki.

Bir insan eğer Kur'an-ı Kerim'in ilmini biliyorsa, Kur'an-ı Kerim hikmetini biliyorsa; insan geldiği zaman ya da insanları temsil eden peygamberler geldiği zaman Allah Azze ve Celle bütün ayeti durduruyor. Diyor; *"Ey İnsan! Dur"* diyor. *"Ben sana kıymet veriyorum. Ben seni görüyorum. Seni işitiyorum. Sana merhamet ediyorum. Sana lütfediyorum."*

Bir insan Kur'an-ı Azimüşşan'ın yolculuğuna çıktığı zaman ilk bulması gereken şey kesinlikle Allahu Teala'dır. Bir insan Allahu Teala'yı bulmadan Kur'an-ı Kerim yolculuğuna çıkarsa bindiği gemi muhakkak istikametini şaşırır, başka limanlara çıkar. Hangi limanlara çıkar? Şeytanın vesvesesiyle Kur'an-ı Kerim'de çelişki bulmak için nefsiyle bir mücadele haline gelir, ateşe doğru yol alır. Nefsi ve küçücük aklıyla bilemediği yolculukta tereddüt eder, gene hata eder. Nefsiyle, küçücük aklıyla ve öğrendiği küçük bilimle Kur'an-ı Kerim'le mücadele etme yolunu tercih eder, gene kaybeder.

Bir insan Kur'an-ı Azimüşşan'ın yolculuğunda Allah Azze ve Celle'yi ilk başta tanımadan çıkarsa vallahi kaybeder. Sonra Kur'an-ı Kerim yolculuğunda insan Peygamberi Kur'an-ı Kerim'de tanımazsa gene kaybeder. Kur'an-ı Kerim yolculuğunda insan melekleri tanımazsa gene kaybeder. Kur'an-ı Kerim yolculuğunda insan cinleri ve şeytanları tanımazsa gene kaybeder. Kur'an-ı Kerim yolculuğunda insan Allah Azze ve Celle'nin mümin, münafık, kafir gibi insani vasıflara ait olan şeyleri tanımazsa gene insan kaybeder.

Ama önce Allah Azze ve Celle'yi tanımadan Kur'an-ı Kerim yolculuğuna çıkan insanın gemisi muhakkak başka bir limana gider. O yüzden kim olursanız olun, ne olursanız olun; eğer Rabbi Teala'yı kabul etmişseniz Kur'an-ı Kerim'de edebiyatı onu bulmak için niyet edeceksiniz. Diyacaksınız: *"Ya Rabbül Alemin, sen bu Kur'an-ı Kerim'i bana indirdin. Ben niyet ettim senin rızan için, senin muradın için Kur'an-ı Kerim'de seni bulmaya ve şükretmeye."* Bunu yapmadan başladığınız her yolculukta nakıs kalırsınız, uzak kalırsınız, bulamazsınız.

Ve kendi nefsinden imanı ölçüsünde kabul ettirmesi lazımdır. Çünkü Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'de kendisinden bahsederken Rabbül Alemin diyor; *"Ben size karşı çok şefkatliyim. Çok merhametliyim. Sizi görürüm, gözetirim. Duanıza icabet ederim. Rızınızı size ihsan ederim. Hastalandığınız zaman size şifanızı ben veririm. Sizi yaratan, sizi cennetine koyacak olan benim. Ben Allah'ım."* der.

İnsanın kesinlikle bunlara iman etmesi lazım. Yani bir Kur'an-ı Kerim'e başlamadan önce insan önce Allah Azze ve Celle'nin varlığına, birliğine iman ettiğini dile getirmesi lazım. Öyle Kur'an-ı Kerim'e başlaması lazım ki Allahu Teala'ya karşı edebi noksan olmasın ve Allahu Teala'nın muradı tam olsun. Kur'an-ı Kerim yolculuğuna çıkarken insan gemisinde her zaman kaptan kendisi kalması lazımdır. Gafletli bir kaptan her zaman gemiyi ya karalara vurdurur ya da yanlış

bir limana getirir. Sakın Kur'an-ı Kerim'de gafletli olan bir kaptan olmayın. Çünkü bu geminin sana veren mülkü Allahu Teala'dır. Ona iyi iman edin ve imanınızdan sakın yoksun olmayın.

Kur'an-ı Kerim yolculuğunda Allah Azze ve Celle'yi anlamak lazımdır. Allahu Teala'yı anlamak lazım. Allahu Teala'yı anlamak ne demek? Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de sizlere birer hudut çiziyor. Size mağfiretinin yanında adaletinden bir hudut çiziyor. Sizin sosyal bir insan olduğunuzu Allahu Teala yüzlerce kez vurgu yapıyor. Ve sosyal insan olma bilincinde nasıl iyilik yapacaksınız? Nasıl hayır yapacaksınız? Aile nasıl olacaksınız? Toplum nasıl olacak? Akraba nasıl olacak? Komşu nasıl olacak? İyilik kime yapılacak? Zekat kime verilecek? Bu zekat müessesesinin temel gayesi nedir? İnsan zengin olduğu zaman cömert nasıl olacak? Fakir, nasıl gözükecek? Fakir, Allahu Teala'dan nasıl razı olacak? Fakir aza kanaat etmenin şükürünü nasıl yapması gerektiğini nasıl görecektir? Şükür nedir? Sabır nedir? Bunlar kime karşı yapılır? Allahu Teala ile peygamberler vasıtasıyla nasıl ulaşılır? Bu ulaşılmakta çekilen ızdırap gibi görülen şeylerin aslında Allahu Teala'ya yakınlaşmak için birer sebep olduğu, nasıl olması gerektiğini görülür. Ve asıl en önemli şey de her şeyden önce Allah'tır, Azze ve Celle'dir, yaratıcınızdır.

Peygamberlerdeki o akıl almaz, insanüstü yaşanan imtihanlarda Allahu Teala'dan vazgeçmeme duygusunun nasıl bir şey olduğunu anlatır Allahu Teala. Allah Azze ve Celle o kadar kıymetlidir ki bir insan için; varını, yoğunu, sıhhatini, her şeyini kaybetse dahi Allah Azze ve Celle'den zerre-i miskal memnuniyetsiz olmamak gerektiğini ve Allahu Teala'nın görüp gözetmesinde olduğunu... Ve Allahu Teala tekrar en başa dönüyor: *"Ben size karşı çok merhametliyim. Ben size kaldıramayacağınız yük vermem. Ben size zulmetmem. Ben adaletliyim. Ve bunu ben size peygamberlere en üst seviyede göstereceğim, ey insan bunu anla."*

Yani Allah Azze ve Celle'yi tanımak istiyorsanız, Kur'an-ı Kerim'de en başta bir insan kesinlikle Allahu Teala'nın varlığını, birliğini kabul etmesi lazım. Nihai vuslatın Allahu Teala'ya olduğunu bilmesi lazım. Bunların hepsini kabul edeceksiniz, iman edeceksiniz. Kur'an-ı Kerim'e öyle başlayacaksınız. Kur'an-ı Kerim'e bunları kabul ederek başlarsanız muhakkak serin, selametli ve doğru bir limana çıkarsınız. Kur'an-ı Kerim ile cedelleşirseniz kaybedersiniz. Çünkü Rabbül Alemin diyor; **"Ben bu kitapta sizin için her şeyi koydum. Ama velev ki insan çok cedelleşiyor."** (Kehf Suresi, 54)

Allah Azze ve Celle Kur'an-ı Kerim'le nihai kararını verdi Allahu Teala. Çünkü **"İndallah din İslam"** (Allah katında din İslam'dır) demekle Allahu Teala nihai kararını verdi. Yani Kur'an-ı Kerim'de Allahu Teala'yı bulmak isteyen, Allahu Teala'yı tam bulur. Merhametli bulur, Sadık'ul Va'dul Emin bulur. Kulları için güzel şeyler hazırlayan, adaletli olan, kuluna karşı koruyucu, şefkatli, görüp gözetten bulur. Ama isyan edene karşı da "Şedid'ül bi azab" (azabı çetin), sahibi olan ve azabı geciktirmeyen bir Allah ile karşılaşır.

Allah kulları için gören, gözetten ve peygamberleri için tercüman olan Allah'tır. O yüzden Kur'an-ı Kerim yolculuğunda Allah Azze ve Celle'yi tam tanımaya gayret edin. Tam tanımak imanı gerektirir. İmansız bir adam Kur'an-ı Kerim'de Allahu Teala'yı bulamaz. Münafık bir adam Kur'an-ı Kerim yolculuğunda Allahu Teala'yı bulamaz. Kur'an-ı Kerim yolculuğunda münafık bir adam **"Gözleri vardır görmezler, kulakları vardır işitmezler"** (Araf Suresi, 179) hükmüne maruz kalır ve münafıklığı daha da çok artar. Bir insanın içinde firavunlaşmış nefis varsa, Kur'an-ı Kerim ile yolculuğa başlarsa firavunlaşmış nefsi putlaşır. O yüzden insan kesinlikle Kur'an-ı Kerim yolculuğuna çıkacağı zaman "Ya Rabbül Alemin ben seni Allah olarak kabul ettim. Sen benim Rabbimsin. Yegane sahibimsin. Ben bu Kur'an-ı Kerim'de seni bulmak ve sana yakın olmak gayreti içindeyim" deyip niyet edecek ve bu yolculuğa öyle çıkacak insan.

Allah bu Kur'an-ı Kerim yolculuğunda gerçekten bizi O'nu bulmayı nasip etsin. O'nun şefkatini bulmayı nasip etsin. Merhametini bulmayı nasip etsin. O'nun bize nasıl baktığını, o bakış açısını bulmayı nasip etsin. Bir ana evladını nasıl kundaklar, bir ana evladını nasıl emzirir, bir ana evladı düştüğü zaman nasıl bir heyecan içinde olur; buna şefkat ve merhamet diyoruz. Rahman Azze ve Celle de bunun misli misli fazlası vardır.

Bir insan Rabbini merhametli bilmiyorsa, Rabbini şefkatli bilmiyorsa, Rabbini hikmet sahibi bilmiyorsa, Rabbini alim bilmiyorsa ve dünyada bir insanın hayatında olan her şeyin onun hayrı için olduğunu bilmiyorsa... Her sebebin bir sonuç doğuracağını bilmiyorsa, her tövbenin muhakkak kabul edileceğini ve bu kabulün bir nişanesi olduğunu ve bu nişanenin bir hediyesi olduğunu bilmiyorsa; insan bedbahttır.

Hani ey insanoğlu! Sana Rabbin hitap ederken en nazik şekilde hitap eder. **"Ey Nas (insanlar)"** der sana. Ama derken bile seni yüceltir, sana güzel haller verir. Ama ey insan! Eğer sen ahsen-i takvim makamından çıkar, ademlikten uzaklaşırsan; Allahu Teala'nın sana hitabeti kendisinden uzaklaşanlara hitap ettiği gibidir. Kimse Allah'ın merhametinden kaçmasın. Ama kimse Allah Azze ve Celle'nin adaletinden de şaşmasın.

Biz Allahu Teala'nın merhametinden eminiz ama bu eminlik ancak kulluk yaptığımız zaman ortaya çıkar. Bir insan Allahu Teala'dan emin olur kulluk yapmazsa, yine bedbahtlardır. O yüzden biz size tavsiye ediyoruz; Kur'an-ı Azimüşşan'da yolculuğa çıktığınız zaman önce Allahu Teala'yı kabul edin. Nefsinize kabul ettirin. Kalbinize kabul ettirin. Aklınıza kabul ettirin. Ve Kur'an-ı Kerim yolculuğuna öyle başlayın. Sahabeler şunu net söylerlerdi: *"Biz bir ayete iman etmeden diğer ayete geçmezdik. Biz bir ayette Allahu Teala'yı bulmadan, Allahu Teala'ya şükretmeden, Allahu Teala'nın büyüklüğünü ve hikmetini anlamadan, Allahu Teala'nın bizi ulaştıracağı cennete tam kalbimiz mutmain olmadan biz diğer ayete geçmezdik."*

İnşallah siz de Allah ve Resulünün hatırına, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hatırına Kur'an-ı Kerim'e bir yolculuğa çıkacağınız zaman, onunla başlayacağınız zaman her ayette Allah'ın merhametini bulun. Azap ayetlerinde Allahu Teala'nın adaletini bulun. Hitap ayetlerinde Allahu Teala'nın Esma-i Hüsnalarını bulun ve her bulduğunuz şeye şükredin. Kur'an-ı Kerim'le doğru bir yolculuğa çıkın. O sizi muhatap aldıysa, siz de o muhataplığın edebini yerine getirin. O zaman Kur'an-ı Kerim'i size karşı bir şefaathçi ve Allahu Teala'nın nazarında sizi kabul görmüş bir insan vasfına soktuğunu net görürsünüz.

Allahu Teala razı olsun, bizi dinlediniz, zamanınızı aldık. Hakkınızı helal edin. Sağ olun, var olun.